

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สภาพสังคมของจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความแตกต่างกับภาคอื่นๆ ของประเทศ เป็นอย่างมาก กล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน นับถือศาสนาอิสลาม และมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวของกับศาสนาอิสลาม จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีความรู้สึกว่าคุณเป็นคนมลายูมากกว่าที่จะเป็นคนไทย ทั้งๆ ที่เกิดในประเทศไทย และมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยตลอดมา

ในสถานการณ์ศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่นิยมส่งลูกหลานไปเรียนที่พ่อแม่แนะนำมากกว่าเรียนที่โรงเรียนของรัฐบาล ทำให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดย เฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยอิสลาม เมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ ของประเทศแล้วปรากฏว่ามีระดับการศึกษาต่ำ ทั้งๆ ที่รัฐบาลได้พยายามพัฒนาการศึกษาในจังหวัดเหล่านี้ค่อนข้างมากแล้วก็ตาม ระดับการศึกษาบังลาหลังภูมิภาคหรือท้องถิ่นอื่นอยู่มาก ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ประมาณร้อยละ 80 - 85 พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน เด็กที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาพูดไทยไม่ได้ประมาณร้อยละ 72 บางตำบลนักเรียนพูดภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง โดยใช้ภาษามลายู เป็นภาษาพูดขณะอยู่บ้าน และใช้ภาษาไทย เฉพาะที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ไม่ได้ใช้ความรู้และไม่ได้รับความรู้ทางภาษาไทย เพิ่มเติมไปจากที่โรงเรียนจากโรงเรียน ฉะนั้นหากไม่มีวัสดุที่แตกต่างจากวิธีสอนเด็กธรรมดาที่พูดภาษาไทยที่บ้านและอยู่ในสิ่งแวดล้อมอันจะชวนสร้างเสริมประสมการทางด้านภาษาไทยแล้วความรู้ภาษาไทยของเด็กเหล่านี้จะเกิดได้ยาก

ฉะนั้นการปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทางราชการจะต้องกล่าลงทุนเพื่อให้เขาชนรุ่นหลังพูดภาษาไทย มีความรู้สึกเป็นคนไทยโดยสมบูรณ์ โดยการเพิ่มทั้งปริมาณและคุณภาพของครู ครูควรมีวุฒิสอง มีความสามารถเป็นพิเศษ สามารถพูดภาษามลายูได้ และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนเด็กเรียนที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์และคาดคะเนผลของการกระทำในระดับประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามอัตราส่วนทั้ง 3 แบบ คือ ตามอัตราส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ตามอัตราส่วนของ UNESCO และตามอัตราส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อสถาบันฝึกหัดครูในการที่จะวางแผนขยายวิชาผู้ครุบะลา และจัดโปรแกรมการผลิตครูสำหรับจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะ

จากการศึกษาค้นคว้าการวิจัยอันดีเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ เรื่อง การผลิตครู การมัธยมศึกษา การวางแผนกำลังคนและการศึกษาในประเทศไทย งานผลิตและบทมาตรฐานครู ความต้องการครูและความสามารถในการผลิตครูระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย การวิเคราะห์และคาดคะเนความต้องการอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ปรากฏว่าการวิจัยเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ยังมีน้อยมาก

ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิจัยนี้คือ จำนวนครู, นักเรียนในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2508 - 2511 ในจังหวัดปัตตานี บะตา นราธิวาส สตูล และจำนวนประชากรที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2488 - 2510 ในจังหวัดปัตตานี บะตา นราธิวาส และสตูล ข้อมูลเหล่านี้ประมวลมาจากสถิติจำนวนครู และนักเรียนในระดับประถมศึกษาทุกโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี บะตา นราธิวาส สตูล กรมสามัญศึกษา กรมการปกครอง สำนักงานวางแผนการศึกษา รายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานสำมะโนประชากรแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2503 และจากทะเบียนราษฎรของจังหวัดปัตตานี บะตา นราธิวาส และสตูล ทำการวิเคราะห์โดย

1. อัตราส่วนนักเรียนต่อครูในปัจจุบัน (Actual pupil - teacher ratio) เป็นรายจังหวัด

2. หารอบละเฉลี่ยของประชากรที่เข้าศึกษา (Enrollment ratio) ตั้งแต่ พ.ศ. 2508 - 2511

3. คาดคะเนจำนวนประชากรในหมวดอายุผู้เรียน (Project school age population) ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 - 2515

4. คาดคะเนจำนวนประชากรที่จะเข้าศึกษา (Project enrollment) ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 - 2515

5. คำนวณหาจำนวนครูที่ต้องการ (Compute demand of teacher) ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 - 2515

ผลของการวิจัยปรากฏว่า ถ้าพิจารณาจากการเพิ่มของประชากรนักเรียนอย่างเต็มที่ โดยไม่คำนึงถึงตัวประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อจำนวนครู ซึ่งได้แก่ การปิดเทอมปีละ ๓ คาบ

ลาออกและการโยกย้ายของครู ปรากฏว่าในจังหวัดปัตตานี จำนวนครูที่ควรจะมีตามอัตรา ส่วนนักเรียนต่อครูของกระทรวงศึกษาธิการ ตามอัตราส่วนของ UNESCO และตามอัตรา ส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน คือ

ในพ.ศ. 2512	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,345,	1,883,	1,385	คน
ในพ.ศ. 2513	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,416,	1,983,	1,458	คน
ในพ.ศ. 2514	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,483,	2,077,	1,527	คน
ในพ.ศ. 2515	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,543,	2,160,	1,588	คน

ในจังหวัดยะลาจำนวนครูที่ควรจะมีตามจำนวนนัก เรียนต่อครูตามอัตราส่วนของกระทรวงศึกษา ธิการ ตามอัตราส่วนของ UNESCO และตามอัตราส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน คือ

ในพ.ศ. 2512	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	784,	1,098,	624	คน
ในพ.ศ. 2513	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	832,	1,165,	662	คน
ในพ.ศ. 2514	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	865,	1,211,	688	คน
ในพ.ศ. 2515	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	889,	1,245,	707	คน

ในจังหวัดนราธิวาสจำนวนครูที่ควรจะมีตามจำนวนนัก เรียนต่อครูตามอัตราส่วนของกระทรวง ศึกษาธิการ ตามอัตราส่วนของ UNESCO และตามอัตราส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน คือ

ในพ.ศ. 2512	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,113,	1,558,	973	คน
ในพ.ศ. 2513	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,139,	1,594,	996	คน
ในพ.ศ. 2514	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,184,	1,657,	1,036	คน
ในพ.ศ. 2515	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	1,231,	1,723,	1,077	คน

ในจังหวัดสตูล จำนวนครูที่ควรจะมีตามจำนวนนัก เรียนต่อครูตามอัตราส่วนของกระทรวง ศึกษาธิการ ตามอัตราส่วนของ UNESCO และตามอัตราส่วนที่เป็นจริงในปัจจุบัน คือ

ในพ.ศ. 2512	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	415,	581,	404	คน
ในพ.ศ. 2513	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	438,	613,	426	คน
ในพ.ศ. 2514	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	458,	641,	445	คน
ในพ.ศ. 2515	จำนวนครูที่ควรจะมีเป็นจำนวน	480,	672,	467	คน ตามสำคัญ

สรุปให้ความรู้ความองค์การครูในจังหวัดชัยภูมิภาคใต้ ความอัตราร่วมของกระทรวงศึกษาธิการ ตามอัตราร่วมของ UNESCO และตามอัตราร่วมที่เป็นจริงในปัจจุบัน คือ

ในพ.ศ. 2512	จะต้องการครู เป็นจำนวน	3,657,	5,120,	3,386	คน
ในพ.ศ. 2513	จะต้องการครู เป็นจำนวน	3,825,	5,355,	3,542	คน
ในพ.ศ. 2514	จะต้องการครู เป็นจำนวน	3,990,	5,586,	3,696	คน
ในพ.ศ. 2515	จะต้องการครู เป็นจำนวน	4,143,	5,800,	3,830	คน

ซึ่งจำนวนครูที่ต้องการนี้จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.04, 14.24, 0.97 ต่อปี จากอัตราร่วมทั้ง 3 แบบดังตารางแล้ว

จากผลการวิจัยพบว่าในจังหวัดชัยภูมิจำนวนประชากรที่เข้าศึกษาในโรงเรียนในหมวดอายุ 7 - 9 ปี มีจำนวนมากกว่าจำนวนประชากรทั้งหมดในหมวดอายุนี้ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าจังหวัดนี้มีจำนวนประชากรที่ย้ายเข้ามาในจังหวัดนี้มากกว่าจำนวนประชากรที่ย้ายออกจากจังหวัด หรืออาจเป็นไปได้ว่าในจังหวัดนี้มีจำนวนประชากรที่ตกกระทบบนมากกว่าร้อยละ 15 ซึ่งเป็นอัตราร่วมของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่นำมาใช้ในการหาจำนวนประชากรตกกระทบบนในการวิจัยนี้ หรืออาจเป็นไปได้ว่าผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดนี้มักพาเด็กไปเข้าโรงเรียนแล้วแจ้งอายุไม่ตรงตามความจริง ก็อาจแจ้งอายุต่ำกว่าความเป็นจริง

ฉะนั้นถ้าจะมีการวิจัยเรื่องนี้ต่อไปโดยถูกต้องแน่นอน ควรใช้เวลาศึกษาข้อมูลนานๆ โลกศึกษาจำนวนประชากรที่เกิดในปีต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องนำมาใช้ในการวิจัยให้ได้จำนวนที่ถูกต้องแน่นอน ศึกษาจำนวนและอายุของประชากรที่เข้าศึกษาในโรงเรียน จำนวนประชากรที่ย้ายเข้าและย้ายออกจากจังหวัดศึกษาให้ละเอียดถึงอายุของประชากรที่เคลื่อนย้ายมาศึกษา จำนวนครูที่ย้าย ลาออก ปลดเกษียณ และตาย นอกจากนี้ฝ่ายบริหารจะต้องให้ความร่วมมือในการศึกษาข้อมูลดังกล่าวนี้เป็นอย่างถี่ถ้วน